

Alttarikutsun tarpeellisuus

Sana hallussa, sp 14.1.2007

Rick Warren: Why there's no altar call at the end of Saddleback services

Syy siihen, että Saddleback -seurakunnassa ei ole jokaisen kokouksen jälkeen alttarikutsua, ei ole teologinen eikä strateginen. Oikeastaan kysymys on siitä, millainen rakennus meillä oli, kun aloitimme työn.

Olen koko elämäni ajan käyttänyt "esilletulokutsua". Olin jo 20-vuotiaana kokoaikaisessa evankeliumin työssä ja pidin suunnilleen 120 herätyskokousta noin viiden vuoden aikana. Kaikissa noissa kokouksissa annoin joka ilta kutsun tulla alttarille.

Olin tottunut siihen ja kun pidimme ensimmäistä kokousta Saddleback -kirkossamme, minulla oli aikomuksena pyytää ihmisiä eteen. Mutta kun lopetin saarnani, katsahdin yleisöön ja tajusin kaksi asiaa:

Ensinnäkin: rakennuksessa ei ollut minkäänlaista käytävää, jota pitkin olisi päässyt tulemaan eteen. Olimme vanhassa teatterissa ja kaikki paikat olivat kiinni toisissaan. Niinpä jos joku olisi halunnut tulla eteen, hänen olisi pitänyt hyppiä kuin piirrettyssä filmissä teatterissa ihmisten yli - tiedäthän: "anteeksi, pääseekö tästä, kiitos, hyvä rouva, anteeksi kovasti..." - olisi pitänyt ohittaa parikymmentä ihmistä päästäkseen sivukäytävälle.

Toiseksi, jos he olisivat päässeet sivukäytävälle, ei olisi ollut mitään paikkaa edessä, minne tulla. Ihan saarnastuolin edessä oli orkesterisyvennys. Mitä minun olisi pitänyt sanoa? "Haluaisin teidän tulevan tänne eteen ja hyppäävän tähän kuiluun!"

Niinpä me aloimme kokeilla muita vaihtoehtoja eteen tulemisen sijasta. Yksi menetelmä oli sielunhoituhuone. Saatoimme sanoa: "Kun olette rukoilleet kanssamme, voitte mennä tuon sisäpihan kautta sielunhoituhuoneeseen ja me keskustelemme teidän kanssanne siellä kokouksen jälkeen." Opimme pari asiaa aika nopeasti:

Älä kutsu sitä sielunhoituhuoneeksi. Monille sielunhoito tarkoittaa samaa kuin "kallontutustus", psykologista kasvatusta tai jotain vastaavaa, ja he pelkäävät sellaista.

He saattoivat ajatella: "Luotan kyllä Rickiin tässä huoneessa, mutta en tiedä kuka on tuossa toisessa huoneessa ja mitä heillä on mielessään". Se oli hyvin pelottavaa ihmisistä, jotka eivät olleet käyneet aikaisemmin kokouksissamme. "Aikovatko he

sitoo minut tuoliini?" "Laittavatko he kätensä päälleni?" "Aikovatko he saada minut puhumaan kielillä?" Ja koska he olivat peloissaan, he menivät kyllä sisäpihan kautta, mutta kävelivät suoraan kotiinsa.

Niinpä meille tuli ajatus käyttää ilmoittautumiskortteja ja me päätimme, että jokainen täyttäisi kortin - jopa omat seurakuntalaisemme. Sillä tavalla emme erottele ihmisiä, jotka tekivät uskonratkaisujaan, niistä, jotka vain täyttävät kortin tietoja. Ja me keräisimme ne pois kolehdin yhteydessä.

Kortin takapuolelle me laadimme useita vaihtoehtoja, esimerkiksi "annan elämäni Jeesukselle", "haluan ottaa vastaan kasteen" tai "haluan uudistua uskossani Kristukseen". Sitten jokainen saattoi - jäsenet mukaan lukien - jättää kortin kolehtihaaviin muiden mukana.

Huomasimme, että 80 prosenttia niistä, jotka halusivat tehdä ratkaisun, tekivät sen ensimmäisen käyntinsä aikana. Sellainen oli shokki, sillä perinteisessä kokoustoiminnassa kestää noin kuusi kuukautta, ennen kuin useimpien ihmisten rohkeus kasvaa siihen pisteeseen, että he tulevat käytävää pitkin eteen rukoiltavaksi.

Kun aloimme toimia näin, keskustelin useiden pastoreiden kanssa, ja useat heistäkin saattoivat sanoa jotenkin tähän tapaan "olisin minäkin tullut uskoon nopeammin. Pelkäsin vain kuollakseni eteen menemistä. En minä hävennyt Kristuksen takia. Olen vain luonteeltani ujo ihminen."

Perinteisesti seurakunnat siis pyytävät ihmisiä tekemään elämänsä tärkeimmän päätöksen suuren ihmisjoukon edessä, jotka ovat heille tuntemattomia, ja sitten vain yritetään unohtaa, kuinka pelottavaa se voi olla. Niin ollen me päätimme: "tehkäämme heille helpoksi tulla Kristuksen luokse ja vaikeutetaan sitten heidän seurakuntaan liittymistään". Jotta voit liittyä Saddleback - seurakuntaan, sinun tulee käydä läpi 4,5 tunnin perehdytyskurssi ja allekirjoittaa jäsenyyssopimus.

Me huomasimme tämän olevan niin tehokasta, että - senkin jälkeen, kun meillä oli rakennus, jossa oli keskikäytävä - me pitäydymme korttisysteemissä.

Luulenpa, että moni teistä ajattelee nyt: "jos he eivät tule koskaan eteen, missä näkyy heidän julkinen uskon tunnustuksensa?" Haluan vastata tähän katsomalla asiaa Uudesta Testamentista. Kaste on Uuden Testamentin mukainen uskon tunnustus. Tiedämme hyvin, että ihmiset eivät kävelleet käytäviä tullakseen eteen rukoiltaviksi kolmen ensimmäisen alkukristillisen vuosisadan aikana, sillä ei edes ollut kirkkorakennuksia. Kun ei ollut rakennuksiaakaan, ei ollut mitään käytäviääkään.

Niin ollen seurakunta kasvoi 300 vuoden ajan ilman jättäytymiskutsuja. Tuo tapa kutsua ihmisiä eteen oli uudenaikainen keksintö, jonka teki suosituksi Charles Finney. Me teimme siitä säännöllisen tavan seurakuntiiimme ja lankesimme siihen luuloon, että se oli ainoa tapa, jolla ihminen voi julkistaa oman uskonsa Kristukseen.

Enhän minä toki ole millään tavalla ihmisten eteen kutsumista vastaan. Ei siinä ole mitään vikaa. On vain niin, että minun uskoni mukaan löytyy monia ihmisiä, jotka tulevat nopeammin Kristuksen luo, jos heitä ei laiteta kulkemaan keskikäytäviä pitkin tuntemattomien ihmisten edessä. Heidän uskonsa julkinen tunnustaminen tulee

myöhemmin, kun heidät kastetaan.

En ehdota, että seurakunnat, jotka kutsuvat ihmisiä eteen, lopettaisivat sellaisen tavan, mutta ehdotan lisäämään korttimenetelmän. Silloin annamme heille vaihtoehdon. Niinpä alttarikutsun lopussa voidaan sanoa: "sinusta on ehkä kiusallista tulla eteen. Voit silti antaa elämäsi Herralle. Ota esiin saamasi kortti ja täytä sen taustapuoli!"

Lopuksi sanoisin, että annat alttarikutsun tai et, minä itse en pyytäisi ihmisiä tulemaan eteen ottaakseen vastaan Kristuksen. Tällaista edellytystä ei Kristus itse koskaan asettanut. Hän ei sanonut koskaan: "Sinun pitää kävellä paikasta A paikkaan B tullaksesi uskoon!" Jos minä pyydän ihmisiä eteen, sanon heille: "Ota vastaan Jeesus Kristus sydämeesi ja tule sitten eteen sen merkiksi!" Ei koskaan: "Tule eteen pelastuaksesi!" Sillä ei tarvitse mennä eteen voidaksensa pelastua.

Ensi kertaan

Rick

Copyright © Rick Warren 2007. Julkaistu luvalla. Kaikki oikeudet pidätetään.

Alkuperäisen artikkelin lähteenä käytetty verkkosivustoa:

www.pastors.com